

Arrest

nr. 291 769 van 12 juli 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Voogd: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DHONDT
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X als wettelijk vertegenwoordiger van X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 16 maart 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 februari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 mei 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 mei 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. LUNDAHL *loco* advocaat B. DHONDT en van attaché M. TYTGAT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 2006.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn 2 september 2021. Op 3 september 2021 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 17 januari 2023 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal).

Op 14 februari 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing:

A. Feitenrelaas

Volgens jouw verklaringen bezit je de Afghaanse nationaliteit en ben je Pashtoun en soennitisch moslim. Je bent zestien jaar oud en werd geboren in Bedak, een dorp gelegen in de buurt van Pul-e Alam, het provinciecentrum van Logar. Je woonde hier samen met je ouders, vier zussen en twee broers. Je vader had een houthandel en eigen winkel in het provinciecentrum. Toen je zo'n twaalf jaar oud was stuurde je vader je naar de madrassa omdat hij wilde dat je religieuze lessen volgde.

Nadat je negen maanden les had gevolgd en de Koran had uitgelezen was het tijd om over te gaan naar de andere groep, om de Koran uit het hoofd te leren. Toen je net in deze nieuwe groep was gestart begonnen de qari's ook te vertellen over het feit dat er zich heel veel ongelovigen in Afghanistan bevonden en dat het jullie plicht was om jihad te voeren tegen hen. Ze zeiden dat als jullie zouden sterven in die strijd dat jullie de eeuwigheid zouden bereiken en naar het paradijs zouden gaan, en legden jullie daarnaast ook uit hoe wapens te gebruiken. Maanden later vroeg je vader hoe het ging in de madrassa en vertelde je hem dat je ook les kreeg over de jihad en over wapens. Hierop vroeg je vader je meteen om te stoppen en met hem mee naar zijn winkel te gaan om hem te helpen met zijn werk. Twee of drie dagen later kwamen er drie medestudenten naar jouw huis terwijl jij en je vader in zijn winkel waren. Ze waren gestuurd door de qari's en vroegen aan je moeder waar je was en waarom je niet naar de les kwam, waarop zij antwoordde dat je andere bezigheden had. Enkele dagen later kwamen de twee qari's van de madrassa samen met twee andere talibanleden naar je huis. Zij vroegen eveneens waar je was en kregen van je moeder te horen dat je met je vader naar de winkel was, waarna ze weer weggingen. De volgende ochtend vertelde je moeder jou en je vader dat de taliban waren langs geweest en naar je vroegen. Hierna gingen jij en je vader zoals de dagen voordien naar zijn werk. Twee dagen later werd er 's avonds laat opnieuw op jullie voordeur geklopt. Jullie wisten meteen dat het de taliban waren en je moeder zei dat je je moest verstoppen omdat ze je wellicht wilden meenemen. Terwijl je vader naar de voordeur ging om met hen te spreken verstopte jij je in de stal van jullie huis onder een stapel klaver. De taliban vroegen opnieuw naar jou, waarop je vader zei dat je er niet was. Ook vroegen ze waarom je niet naar de madrassa kwam, waar je vader op antwoordde dat je problemen had en later wel naar de madrassa zou gaan. Omdat de taliban bleven aandringen om jou te zien zei je vader vervolgens dat je bij je (maternale) oom was en thuis niet te vinden was. Hierop wilden de taliban binnenkomen en probeerde je vader hen tegen te houden, waarop ze hem begonnen te slaan en toch binnenraakten en jullie huis doorzochten. Ze kwamen echter niet kijken in de stal en vonden jou niet, waarna ze weer weggingen. Toen jouw moeder je ongeveer twee uur later uit de stal kwam halen had je vader een verband rond zijn hoofd en vertelde hij wat er was gebeurd. Nog een half uur later, nadat hij een beetje was gekalmeerd, belde je vader naar je maternale oom, die in het provinciecentrum woont, en vroeg hij hem om langs te komen. Vervolgens vertelde je vader alles aan je oom en vroeg hij hem om je zo snel mogelijk weg te halen van daar. Samen met je oom ging je naar zijn huis in het provinciecentrum waar je nog twee nachten bleef en het land verliet. Vanuit Pul-e Alam reisde je eerst met een auto naar Nimroz, waarna je te voet de grens met Iran overstak. Via Iran reisde je verder naar Turkije, waar je ongeveer anderhalf maand denkt gebleven te zijn. Hierna ging je verder via Griekenland, Servië, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk, om uiteindelijk België te bereiken.

Ter ondersteuning van je verzoek leg je volgende documenten neer: een kopie van je eigen taskara, een kopie van je vaders taskara en een kopie van de eigendomsakte van je vaders winkel.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofdte, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Wat betreft jouw verklaring dat je Afghanistan hebt verlaten uit vrees voor rekrutering door de taliban en je omwille hiervan een vrees voor vervolging zou dienen te koesteren in geval van terugkeer, dient er vooreerst op gewezen te worden dat uit de beschikbare informatie (EASO Recruitment by armed groups beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf, het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf en de EUAA Country Guidance van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistanjanuary-2023>) blijkt dat de taliban zelden gebruik maakt van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering zoals door jou wordt beschreven, komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afghaanse samenleving dan ook veeleer ongeloofwaardig. Bovendien slaagt je er niet in in concreto aannemelijk te maken dat jouw persoonlijk geval afwijkt van de hiervoor geschetste rekruteringswijze van de taliban.

Uit jouw verklaringen blijkt immers niet dat er ten aanzien van jou een beroep werd gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en/of gemeenschappelijke belangen teneinde je bij de taliban te laten aansluiten. Daarnaast verhinderen ook verschillende onaannemelijkheden om geloof te hechten aan je asielrelaas.

Zo stelde je dat de twee qari's of lesgevers van de madrassa lid waren van de taliban. Ze reden volgens jou immers rond met een pick-up voertuig en er kwamen ook veel andere 'grote' qari's en taliban bij hen langs (CGVS p.11). Gevraagd of het dan algemeen geweten was in jouw dorp dat deze qari's banden hadden met de taliban verklaarde je dat jij het zelf alleszins wel wist. Of jouw papa hier ook van op de hoogte was, of verrast was toen je hem dit vertelde, kon je echter vreemd genoeg niet zeggen (CGVS p.11). Het was nochtans je vader die je naar de madrassa stuurde (CGVS p.6) en gelet op de door jou geschetste link van de qari's met de taliban lijkt het weinig aannemelijk dat je vader dit helemaal niet zou geweten hebben. Om welke reden je vader je desondanks naar deze madrassa stuurde, hoewel hij het blijkbaar niet eens was met hun gedachtegang (CGVS p.11), is dan ook volledig onduidelijk en ondermijnt de geloofwaardigheid van je asielrelaas. Voorts is het twijfelachtig dat jullie in de madrassa naast preken over de jihad ook reeds les over wapens zouden gekregen hebben. Zoals je zelf meermaals aangaf was je immers nog erg jong destijds (CGVS p.11, 13, 16). Je verklaarde meer bepaald dat je ongeveer twaalf jaar was toen je met de madrassa begon en dat je dit zo'n negen maanden tot een jaar deed (CGVS p.7). De qari's zouden jullie getoond hebben hoe ze machinegeweren en gewone revolvers uit elkaar haalden en hoe ze deze vasthielden (CGVS p.13). Gevraagd of jullie verrast waren dat er wapens bijgehaald werden bevestigde je dit. Niemand van de vorige groep studenten zou hier eerder iets over gezegd hebben (CGVS p.12, 13), hetgeen opmerkelijk is. Ook zou je nooit met je vrienden in de madrassa over de lessen over jihad en wapens gesproken hebben (CGVS p.14), wat weinig geloofwaardig is. Zo gaf je immers zelf nog aan dat het beangstigend was om die wapens in het begin te zien (CGVS p.13). Hierop gewezen stelde je louter dat je persoonlijke angsten had en herhaalde je dat je dit nooit tegen iemand hebt gezegd (CGVS p.14). Nog frappanter is weliswaar het gegeven dat je dit ook nooit thuis aan je familie vertelde, totdat je vader je het vroeg (CGVS p.14). De uitleg dat je alles vergat over de madrassa en de lessen wanneer je thuiskwam en je gewoon bezighield met spelletjes met je jongere broers en zussen (CGVS p.14) kan hierbij niet overtuigen. Volgens je verklaringen kreeg je immers verschillende maanden les over de jihad en wapens (CGVS p.14). Je begon deze lessen namelijk te krijgen nadat je negen maanden in de madrassa was en studeerde er in totaal ongeveer een jaar (CGVS p.7, 13). Elke maandag en dinsdag werd er volgens jou gepredikt over de jihad en wapens (CGVS p.14). Dat je hierover nooit iets tegen je familie hebt verteld, zij hier nooit eerder naar vroegen of dit nooit op een andere manier ter sprake kwam thuis, is niet aannemelijk.

Voort is ook het verloop van de gebeurtenissen nadat je stopte met de madrassa bijzonder weinig geloofwaardig. Zo zei je immers dat je destijds elke dag met je vader meeging naar zijn winkel in het provinciecentrum van Pule Alam (CGVS p.4-5, 15). Twee of drie dagen later kwamen er medestudenten uit de madrassa naar je thuis en vroegen ze waarom je niet meer naar de les kwam (CGVS p.15). Je verklaringen hierover waren echter weinig coherent. Gevraagd of zij jongens uit jouw groep waren bevestigde je dit, om vervolgens aan te geven dat zij van de andere groep waren, om het uiteindelijk toch op je eigen groep te houden (CGVS p.15-16). Ook over de reactie van je moeder was je niet eenduidig. Zo zei je enerzijds dat je moeder daar niet echt op reageerde of antwoordde (CGVS p.9), om nadien te stellen dat ze tegen deze jongens zei dat je 'het moeilijk had' of 'iets anders moest doen' ofzo (CGVS p.16). Daarbij werd vastgesteld dat je het gegeven dat deze jongens bij je thuis naar je kwamen vragen niet vermeldde tijdens je onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Daar sprak je immers louter over de taliban zelf die twee maal naar je huis kwam maar zei je helemaal niets over het eerdere bezoek

van deze medestudenten (zie vragenlijst CGVS ingevuld door de DVZ d.d.14.03.2022 vraag 3.5). Wat er ook van zij, dat deze jongens gestuurd werden door de qari's die jou absoluut wilden rekruteren voor de taliban (CGVS p.16) lijkt weinig waarschijnlijk. Nog minder geloofwaardig is het gegeven dat de qari's enkele dagen later zelf naar je huis kwamen om naar jou te informeren, en dit net op een ogenblik dat jij en je vader naar zijn winkel waren (CGVS p.16). Indien de qari's er werkelijk op uit waren om je terug te laten komen naar de madrassa kon er immers wat meer doordachtheid verwacht worden. Dat ze niet wisten of uitzochten wanneer je vader doorgaans wel of niet thuis was en daardoor eerst op een vergeefs moment kwamen aankloppen, doet opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van je relaas. Bovendien is het opmerkelijk dat je moeder tegen de qari's zei je jij samen met je vader naar zijn winkel was (CGVS p.16), hetgeen een al even weinig doordachte reactie lijkt. Indien ze wilde vermijden dat de qari's nogmaals terugkwamen had ze immers evenzeer kunnen zeggen dat je verdwenen was of dat ze gewoon niet wist waar je was. Ook is het opvallend dat je verklaarde dat je moeder jou en je vader pas de volgende dag vertelde over dit bezoek van de taliban, op het ogenblik dat jullie opnieuw naar de winkel vertrokken (CGVS p.17). Gevraagd hoe het kwam dat ze dit pas de volgende dag vertelde stelde je vervolgens dat ze het misschien de avond voordien al aan je vader vertelde en het die ochtend een tweede keer deed omdat jij er toen ook bij was (CGVS p.17), wat echter opnieuw niet kan overtuigen. Gevraagd naar je vaders reactie hierop gaf je geen antwoord en verklaarde je louter dat jullie opnieuw naar zijn werk gingen, een gang van zaken die wederom weinig aannemelijk is. Zoals je zelf immers aangaf was het dan ook geen verrassing voor jullie dat de taliban twee dagen later opnieuw aan jullie deur stond, hetzij dit maal op een ogenblik dat jij en je vader wel thuis waren (CGVS p.17), en is het bijgevolg onbegrijpelijk dat je vader niet eerder maatregelen trof om je in veiligheid brengen. Je maternale oom en tante wonen immers eveneens in het provinciecentrum, waar ook de winkel van je vader gelegen is (CGVS p.5, 8). Dat je vader je niet eerder bij hen onderbracht ondermijnt je asielrelaas eveneens.

Daarenboven legde je verschillende verklaringen af over hetgeen je vader tegen de qari's en andere talibanleden zei toen zij een tweede keer naar je thuis kwamen en met je vader spraken. Zo zei je bij de DVZ dat je vader weigerde om je terug naar de madrassa te laten gaan en hen zei dat ze opleiding geven over wapens en dat hij niet wilde dat zijn zoon (jij) dat leerde (zie vragenlijst CGVS ingevuld door de DVZ d.d.14.03.2022 vraag 3.5). Aan het CGVS verklaarde je echter dat je vader tegen hen zei dat je wat problemen had maar dat je later wel opnieuw naar de madrassa zou gaan (CGVS p.18), hetgeen behoorlijk van elkaar afwijkt. Dat de qari's en andere talibanleden je hele huis doorzochten maar je niet vonden omdat je verborgen zat onder een stapel klaver in de stal en zij niet in de stal kwamen kijken (CGVS p.17, 18), is bovendien weinig ernstig te noemen. Indien zij jou om de één of andere reden absoluut terug naar de madrassa wilden meenemen en hiervoor de moeite namen om tot drie maal toe naar je huis te komen, is het onbegrijpelijk dat ze niet even in de stal, die gewoon binnen jullie huis achter de andere kamers ligt (CGVS p.17), keken wanneer ze alles doorzochten. Ook de verklaring dat je pas twee uren later uit deze stal kwam, nadat je moeder je daar kwam halen en ze intussen je vader (die geslagen werd door de taliban) al verzorgd had (CGVS p.18), overtuigt niet. Hoewel het aannemelijk is dat je in geval van een dergelijk incident niet meteen naar buiten zou komen of je familie je niet meteen zou komen halen, lijkt twee uur in deze context wel behoorlijk lang. Dat je familie gedurende deze twee uren nog steeds aan het roepen en schreeuwen zou geweest zijn waardoor jij dacht dat de taliban misschien nog in jullie huis was (CGVS p.18), kan niet aangenomen worden. Verder is het minstens opmerkelijk dat je (maternale) oom je kort hierna zonder enige problemen kon komen ophalen bij je thuis en van daar ook kon meenemen naar zijn eigen huis (CGVS p.19-20). Indien de taliban werkelijk op zoek was naar jou, lijkt het weinig waarschijnlijk dat je op deze eenvoudige manier je dorp kon verlaten. Ook het gegeven dat je hierna nog twee dagen bij je oom was maar geen idee hebt of er gedurende die twee dagen nog iets gebeurde bij je thuis (CGVS p.20), is opvallend. Dat je niet in contact stond met je ouders of hen niet telefoneerde (CGVS p.20), en je oom dit evenmin zou gedaan hebben of jou niet zou geïnformeerd hebben hierover, is in geval van werkelijke problemen met de taliban weinig geloofwaardig. Hierbij kan ook opgemerkt worden dat het enigszins vreemd is dat je vader, moeder, broers en zussen gewoon in jullie huis in het dorp bleven (CGVS p.20) terwijl jij alleen meeging met je oom. Hoewel het jij was die geviseerd werd riskeerde je familie eveneens nog problemen te hebben of krijgen. Daarbij had je vader zoals eerder werd opgemerkt een winkel in het provinciecentrum en vermoedelijk ook heel wat contacten in en rond de stad. Dat zij desondanks in het dorp bleven doet dan ook opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van je relaas.

Tot slot kan nog aangestipt worden dat het bijzonder weinig aannemelijk is dat de taliban je nog steeds zou zoeken en jouw vader ook nog steeds zou vragen waar jij bent (CGVS p.18). Dat ze met jou zouden willen 'afrekenen' (CGVS p.23) omdat jij, als twaalf of dertienjarige, met de madrassa bent gestopt, is zelfs los van de geloofwaardigheid van je asielrelaas erg onwaarschijnlijk. Aan de verklaring dat de taliban te pas en te onpas naar je vragen (CGVS p.23) kan dan ook geen geloof worden gehecht, en nog minder aan het gegeven dat je vader hen zou gezegd hebben dat jij richting Europa bent gevlucht (CGVS p.23). De vermelding dat jij naar Europa bent gevlucht heeft immers geen enkele meerwaarde voor je vader of

je familie, integendeel. Je vader riskeerde hiermee alleen maar meer problemen voor zowel jouzelf als je familie te creëren, waardoor dit de geloofwaardigheid je asielmotieven alleen maar verder ondermijnt. Gelet op bovenstaande vaststellingen moet dan ook besloten worden dat je niet aannemelijk maakte dat bij terugkeer naar Afghanistan in jouw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan, noch dat jij in geval van terugkeer naar jouw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die je neerlegde ter ondersteuning van je verzoek kunnen bovenstaande beoordeling niet wijzigen. Je taskara of Afghaanse identiteitsbewijs, de taskara van je vader en je vaders eigendomsdocument van zijn houtwinkel kunnen immers louter je identiteit en Afghaanse nationaliteit ondersteunen, maar tonen op geen enkele manier de door jouw verklaarde problemen met de taliban aan. Daarenboven blijkt uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Afghaanse documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich hoe dan ook niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen. In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld

worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf en de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 13 september 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vnl. religieuze minderheden worden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front in de eerste helft van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals berrbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afgaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 is er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 30 juni 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Panjshir, Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 1 juni 2022 voornamelijk in de provincie Kabul, gevolgd door Kunduz, Balkh, Kandahar en Panjshir. De vastgestelde daling van het

geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. In de eerste helft van 2022 werden ongeveer 1.155 nieuwe intern ontheemden geregistreerd. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde in de tweede helft van 2021 2,2 miljoen IDP's die teruggekeerd zijn naar hun regio van herkomst.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan (Pul-e Alam district, Logar provincie). Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP, zich steunend op de Integrated Food Security Phase Classification, geeft aan dat iets minder dan de helft van de bevolking extreme voedselonzeekerheid kent (waarvan ongeveer 6,6 miljoen personen zich in een ‘emergency’ of ‘catastrophic’ situatie bevinden).

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie richtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.” Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien

(zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio-economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf en EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio-economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van Vluchtelingen (hierna: het Vluchtelingenverdrag), de artikelen 48/3 tot en met 48/6, 57/1, § 4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), artikel 24 van het Handvest van Grondrechten (hierna: het Handvest), artikel 11 van het VN Verdrag voor Personen met een Handicap, de artikelen 2, 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM), artikel 10, lid 3, b) van de procedurerichtlijn, de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: de wet uitdrukkelijke motivering bestuurshandelingen), het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

2.2. De verzoekende partij wenst eerst en vooral te benadrukken dat ze niet de waarheid heeft verteld in haar huidige asielaanvraag. Hoewel ze wel degelijk de Afghaanse nationaliteit bezit, is ze geboren in Peshawar te Pakistan. Ze is nooit in Afghanistan geweest en heeft dus nooit problemen gekend met de taliban. Ze wenst zich oprecht te verontschuldigen voor de verkeerde informatie die ze heeft verschaft. De weigeringsbeslissing die werd genomen op basis van de informatie die zich op dat moment in het dossier bevond is dus zeker terecht. Ze volgde jammer genoeg het hardnekkige gerucht dat blijft bestaan binnen de Afghaanse gemeenschap, namelijk dat men rechtstreeks van Afghanistan dient te komen om aanspraak te maken op een beschermingsstatuut. Ze vreesde om teruggestuurd te worden naar Pakistan indien ze haar verblijf zou vermelden. Ze heeft dit foute advies gevolgd en ziet intussen haar vergissing in. Ze is geboren in 2006 in Peshawar. Ze heeft daar haar hele leven doorgebracht en ging daar ook naar school tot de zesde graad. Zij, haar ouders, haar broers en zussen hebben Pakistaanse vluchtelingenkaarten. Ze hebben die recent nog hernieuwd. Ze stelt dat haar vader wel in Afghanistan is geboren, meer bepaald in het dorp Bedak, in de provincie Logar. Haar vader verhuisde op erg jonge leeftijd met haar gezin naar Pakistan. Haar moeder is zelf eveneens in Pakistan geboren. Ze zijn beide in het bezit van Pakistaanse vluchtelingenkaarten. Zij en haar gezin werden dagelijks het slachtoffer van ernstige discriminatie door de lokale bevolking en Pakistaanse autoriteiten. Ze ging tot aan haar vertrek naar een Pakistaanse overheidsschool te Hakim Abad Nowshera, waar ze gediscrimineerd werd en geslagen door leerkrachten. Als zij en haar gezin in contact kwamen met de politie kregen zij problemen, als zij een klacht wilden indienen werd die niet aanvaard. Haar vader werkt tot op heden als arbeider in de bouwsector in Pakistan. Omwille van alle problemen als Afghaans vluchteling in Pakistan is ze vertrokken uit Pakistan. Op 3 september 2021 diende ze een verzoek om internationale bescherming in België in.

Ze legt uit tijdens haar persoonlijk onderhoud dat ze afkomstig zou zijn uit het dorp Bedak, gelegen in de buurt van Pul-e Alam van de provincie Logar in Afghanistan en dat ze omwille van problemen met de taliban uit Afghanistan zou zijn gevlucht. Ze geeft toe dat ze over haar herkomst en haar problemen heeft gelogen. Ondanks haar Afghaanse nationaliteit is ze nooit in Afghanistan is geweest en woont ze in Pakistan sinds haar geboorte. Ze beseft dat ze in de fout is gegaan en dat ze nooit had moeten liegen over het feit dat ze nooit in Afghanistan heeft gewoond en over de problemen met de taliban. Ze wil zich hier opnieuw voor excuseren. Ze wil op geen enkele manier goedpraten wat ze deed maar ze vraagt op zijn minst begrip voor het feit dat ze erg jong is, niet vertrouwd met de asielprocedure en er binnen de Afghaanse gemeenschap verschillende hardnekkige geruchten de ronde doen en veel verkeerd advies wordt gegeven. Ze brengt naar voor dat ze door haar geboorte en jarenlang verblijf in Pakistan bovendien ook goed Urdu spreekt. Ze is uiteraard steeds bereid deze talenkennis te bewijzen of verdere toelichting te verschaffen over haar leven in Pakistan. Ze wenst tevens te benadrukken dat haar volledige naaste familie zich nog steeds in Peshawar te Pakistan bevindt, en ze bijgevolg over geen enkel netwerk beschikt in Logar, Afghanistan vanwaar enkel haar vader afkomstig is.

2.3. Ze brengt vervolgens naar voor dat ze een reëel risico op ernstige schade loopt bij een terugkeer naar Afghanistan daar ze geboren en getogen is in Pakistan en ondertussen anderhalf jaar in België verblijft.

2.4. Ze verwijst naar verschillende arresten en rapporten waarmee ze het begrip “hoger belang van het kind” en de toepassing ervan op haar wil aantonen.

2.5. Ze voert aan dat er tot op heden geen berichtgeving voorhanden is over afgewezen asielzoekers die uit Europa terugkeren sinds de val van de Afghaanse regering. Er vallen tot op heden dus ook geen conclusies te trekken over het risico dat zij lopen. De risico-inschatting beperkt zich tot speculaties en buikgevoel. Het gebrek aan informatie wil niet zeggen dat er geen problemen zijn bij terugkeer. Er is in Afghanistan op heden immers geen vrije pers en zeer veel repressie. Dat er zo weinig Afghanen teruggekeerd zijn uit Europa zorgt er uiteraard ook voor dat er geen informatie beschikbaar is over terugkeerders en niet geweten is wat met hen gebeurd. Ze stelt vervolgens verschillende rechtsvragen.

2.6. Ze verwijst naar verschillende rapporten en arresten waarmee ze wil aantonen dat de commissaris-generaal de samenwerkings- en onderzoeksplicht schendt. Ze meent eveneens dat dat er ernstige problemen zijn met de landeninformatie die de commissaris-generaal heeft ingewonnen en de manier waarop deze wordt toegepast.

2.7. Ze stelt dat er een algemeen gebrek is aan informatie over de mensenrechtensituatie in Afghanistan en over de risico's voor terugkeerders vanuit het Westen. Ze verwijst hiervoor naar en citeert uit verschillende rapporten. Ze geeft tevens kritiek op de bronnen waarop de commissaris-generaal zichzelf beroept om het risico voor terugkeerders uit het Westen naar Afghanistan te beoordelen.

2.8. Ze betoogt dat er indicaties zijn dat terugkeerders uit het Westen aan vervolging of ernstige schade worden blootgesteld. Ze citeert hiervoor uit en verwijst naar verschillende rapporten en nieuwsartikelen. Ze tracht verder de kwalificatie van de vrees en de behandeling voor terugkeerders uit Europa en voor personen die onder het dagelijkse bewind van de taliban vrezende uitte zetten. Ze voert tevens aan dat Afghanen die terugkeren naar het Westen vanuit Afghanistan het risico lopen op stigmatisering, discriminatie en sociale uitsluiting. Ze past deze theoretische uiteenzetting vervolgens toe op haar persoonlijke situatie en ze meent dat ze een ernstig risico loopt op vervolging in Afghanistan.

2.9. Om een beeld te schetsen van de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan verwijst de verzoekende partij naar en citeert ze uit verschillende rapporten en nieuwsartikelen.

2.10. De verzoekende partij vraagt in hoofddorde om de bestreden beslissing te hervormen en haar te erkennen als vluchteling in de zin van de Vluchtelingenconventie conform artikel 48/3 en artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, als ze hiervoor niet in aanmerking zou komen haar de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet toe te kennen en in ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen als de Raad van oordeel moest zijn dat er bijkomend onderzoek nodig zou zijn om te kunnen oordelen over haar beschermingsstatuut.

2.11. Aan het verzoekschrift van de verzoekende partij worden volgende stukken toegevoegd:

- Proof of registration cards – Pakistaanse vluchtelingenkaarten;
- Attest the IQRA School voor schooljaar 2019-2020 en 2020-2021;
- Foto's van gezin in Pakistan aan de Faisal moskee met krant;
- Getuigenis S. P. d. C. – leerlingenbegeleider;
- Getuigenis F. H. – KOZI;
- Attest werk AMADEUS Antwerpen;
- Attest schoolbezoek OKAN;
- Getuigenis buddy S. V. M.;
- Attest PROFO – time-out.

2.12. Doorheen haar verzoekschrift verwijst de verzoekende partij naar en geeft zij de weblinks van onder meer volgende arresten, rapporten en krantenartikelen:

- CEDH, “*Singh et autres c. Belgique (Requête no 33210/11)*” - 2 octobre 2012;
- EUAA, “*Pakistan – situation of Afghan refugees*”, May 2022;
- DRC, “*Afghanistan Conference – The Human Rights Situation after August 2021*”, 30 december 2022;
- UNHCR, “*Handboek inzake de procedures en criteria voor het vaststellen van de vluchtelingenstatus en richtlijnen inzake internationale bescherming op grond van het verdrag van 1951 en het protocol betreffende de status van vluchtelingen*”, UN Doc HCR/1P/4/ENG/REV.3 (1979, heruitgave 2019);
- Note on Burden and Standard of Proof in Refugee Claims, 16 December 1998;
- UNHCR, “*Beyond Proof, Credibility Assessment in EU Asylum Systems*”, mei 2013;

- HvJ, M.M., “C-277/11”, 22 november 2012;
- EHRM, “J.K. en anderen t. Zweden”, nr. 59166/12, 23 augustus 2016;
- EHRM, “F.G. t. Zweden”, nr. 43611/11, 23 maart 2016;
- EHRM, “M.A. t. België”, nr. 19656/18, 27 oktober 2020;
- EHRM, “Hirsi Jamaa en anderen t. Italië”, nr. 27762/09, 23 februari 2012;
- “M.S.S. t. Griekenland en België”, nr. 30696/09, 21 januari 2011;
- Nansen Note 3-22, “Afghanistan: Een analyse van het beschermingsbeleid en risico’s bij terugkeer”, oktober 2022;
- EHRM, “S.K. t. Verenigd Koninkrijk”, 15 juni 2010;
- EHRM, “N. t. Zweden”, 20 juli 2010, nr. 23505/09;
- EHRM, “M.A.M. t. Zwitserland”, 26 april 2022;
- Femke Vogelaar, “Country of Origin Information: The Essential Foundation for Fair and Credible Guidance for Decisionmaking on International Protection Needs”, (VU Universiteit Amsterdam, 2020);
- Austrian Centre for Country of Origin and Asylum Research and Documentation (ACCORD), “Researching Country of Origin Information: Training Manual” (ACCORD training manual), November 2013;
- European Asylum Agency (EUAA), “Country of Origin Information (COI) Report Methodology”, juni 2019;
- EHRM, “Vilvarajah and Others t. het Verenigd Koninkrijk”, 30 October 1991;
- RvV 12 oktober 2022, nr. 278 654;
- RvV 13 oktober 2022, nr. 278 701;
- UNHCR, “Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan”, (februari 2022);
- EASO, “Country Guidance: Afghanistan-Common analysis and guidance note”, (april 2022);
- EASO, “Afghanistan Country focus: Country of Origin Information Report”, (januari 2022);
- ACLED, “ACLED Methodology and Coding Decisions around Political Violence and Demonstrations in Afghanistan”, februari 2022;
- “Will the Taliban restrict internet access in Afghanistan?” | Asia | An in-depth look at news from across the continent | DW | 30.08.2021;
- R. SUNDBERG en E. MELANDER, 2013, “Introducing the UCDP Georeferenced Event Dataset”, Journal of Peace Research, vol. 50, no.4, 523-532;
- UNAMA, “Human Rights in Afghanistan”, 15 augustus 2021- 15 juni 2022, juli 2022;
- Amnesty International, “The rule of Taliban. A year of violence, impunity and false promise”, augustus 2022;
- AI – Amnesty International: “The Rule of Taliban: A year of violence, impunity and false promises” [ASA 11/5914/2022], August 2022;
- EUAA – European Union Agency for Asylum (formerly: European Asylum Support Office, EASO): “Afghanistan - Targeting of individuals”, August 2022;
- Vogelaar, Femke: “Country of Origin Information: The Essential Foundation for Fair and Credible Guidance for Decision-making on International Protection Needs”, 2020;
- Nansen Note 2-22, “Het gebruik van beleidsrichtlijnen van UNHCR en het Europees Asielagentschap in Afgaanse dossiers”, 23 juni 2022;
- UNAMA, “Human Rights in Afghanistan”, 15 augustus 2021- 15 juni 2022, juli 2022;
- EASO, “Afghanistan Country focus: Country of Origin Information Report”, januari 2022;
- Ministerie van Buitenlandse Zaken, “Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”, maart 2022;
- Austrian Centre for Country of Origin and Asylum Research and Documentation (ACCORD), “Researching Country of Origin Information: Training Manual” (ACCORD training manual) (November 2013);
- Vera-Larrucea, C. and Malm Lindberg, H., “Those who were sent back, return and reintegration of rejected asylum seekers to Afghanistan and Iraq”, oktober 2021;
- Danish Immigration Service, “COI report Afghanistan Taliban’s impact on the population”, juni 2022;
- AP, “Taliban official wanted by U.S. makes rare public appearance”, 5 March 2022;
- Ayman al-Zawahiri: “Shock in Kabul as US kills al-Qaeda leader” - BBC News;
- BBC, “Afghanistan: Who’s who in the Taliban leadership”, 7 september 2021;
- TOLONews, “Islamic Emirate Leader Issues Message for Eid”, 29 April 2022;
- UNHCR, “Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan” (februari 2022);
- Danish Refugee Council, “Afghanistan conference - The Human Rights Situation after August 2021”, 28 November 2022;
- The Washington Institute, “Navigating Influence in Afghanistan: the Cases of Qatar and Pakistan”, 26 oktober 2021;

- The Washington Post, "Taliban takeover propels tiny Qatar into outsize role in Afghanistan", 31 augustus 2021;
- EUAA, "COI Query, Afghanistan, Afghan nationals perceived as 'Westernised'";
- OSAR, "Afghanistan: Profils à risque | Mise à jour de l'analyse-pays de l'OSAR", 31 oktober 2021;
- UK Home Office, "Country Policy and Information Note Afghanistan: Fear of the Taliban", februari 2022;
- EUAA, "Afghanistan Country Focus, Country of Origin Information Report", januari 2022;
- UN Security Council: "Thirteenth report of the Analytical Support and Sanctions Monitoring Team submitted pursuant to resolution 2611 (2021) concerning the Taliban and other associated individuals and entities constituting a threat to the peace stability and security of Afghanistan [S/2022/419]", 26 May 2022;
- Europees Parlement, "Resolutie van het Europees Parlement van 16 september 2021 over de situatie in Afghanistan", 2021/2877;
- UN Security Council: "Thirteenth report of the Analytical Support and Sanctions Monitoring Team submitted pursuant to resolution 2611 (2021) concerning the Taliban and other associated individuals and entities constituting a threat to the peace stability and security of Afghanistan [S/2022/419]", 26 May 2022;
- "Report of the United Nations High Commissioner for Human Rights, Situation of Human Rights in Afghanistan", 28 februari 2022;
- UK Country Policy and information note, "security situation Afghanistan", februari 2022;
- Freedom House, "A Needs Assessment Of Afghan Human Rights Defenders", januari 2023;
- EASO, "Country of Origin Information Report, Afghanistan Individuals targeted under societal and legal norms, European Asylum Support Office", December 2017;
- UNAMA, "Afghanistan. Protection of civilians in armed conflict. Annual report 2018", februari 2019;
- ODI, "Life under the Taliban shadow government, Research reports and studies", juni 2018;
- Danish Immigration Service, "Afghanistan: recent developments in the security situation, impact on civilians and targeted individuals", september 2021;
- The Guardian, "Taliban name all-male Afghan cabinet including minister wanted by FBI", 7 september 2021;
- Europees Parlement, "Resolutie van het Europees Parlement van 16 september 2021 over de situatie in Afghanistan", 2021/2877;
- Human Rights Watch, "Afghanistan: Taliban 'Vice' Handbook Abusive", 29 oktober 2021;
- AP News, "Taliban Official: Strict punishment, executions will return", 23 september 2021;
- R. BENNET, "Statement by the United Nations Special Rapporteur on the situation of human rights, Richard Bennett, following his visit to Afghanistan from May 15-26", 2022;
- FDD's LONG WAR JOURNAL, "Taliban's government includes designated terrorists, ex-Guantanamo detainees", 8 september 2021;
- FINANCIAL TIMES, "Afghanistan's Young Talibs: 'No compromise with the enemy of our martyrs' – Hardline views of the new generation run contrary to image leaders of the movement hope to portray", 18 september 2021;
- The Guardian, "Afghanistan Supreme leader orders full implementation of sharia law Taliban", 14 november 2022;
- BBC World, Afghanistan: "Taliban ban women from universities amid condemnation", 21 december 2022;
- Aamaj News, "Occupiers westernized the mind-set of our young generation in past 20 years: Hanafi", 31 juli 2022;
- Vice News, "Senior Taliban Minister Brags About Record Number of Suicide Attacks", 23 februari 2022;
- UNAMA, "Human Rights in Afghanistan, 15 augustus 2021- 15 june 2022", juli 2022;
- UNHCR, "Handbook On Procedures And Criteria For Determining Refugee Status And Guidelines On International Protection", februari 2019;
- J.C. Hathaway en M. Foster, "The Law of Refugee Status", 2de editie, Cambridge, Cambridge University Press, 2014;
- EASO, "Country Guidance: Afghanistan Common analysis and guidance note", november 2021;
- EASO Country of Origin Information Report, "Afghanistan: individuals targeted under societal and legal norms", December 2017;
- UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), "UNHCR intervention before the Supreme Court of the United States in the case of Immigration and Naturalization Service v. Cardoza-Fonseca", 14 July 1986;
- Marcelle RENEMAN, "EU asylum procedures and the right to an effective remedy", 2016;

- T. WIBAULT, *"Reconnaître la persécution, Entre convergences et divergences des instruments de protection"* in P. WAUTHELET en F. COLLIENNE (eds.), *"Droit de l'immigration et de la nationalité: fondamentaux et actualités"*, België, Larcier, 2014;
- J. MCADAM, *"The Refugee in International Law"*, Oxford, Oxford University Press, 2014;
- J.-F. DURIEUX, *"Salah Sheekh is a Refugee, New Insights into Primary and Subsidiary Forms of Protection"*, oktober 2008;
- BCHV, *"Waarom de meeste Syriërs vluchtelingen zijn"*, november 2014;
- V. HOLZER, *"Refugees from Armed Conflict: The 1951 Refugee Convention and International Humanitarian Law"*, Cambridge, Intersentia, 2015;
- L. SCHUSTER en N. MAJIDI, *"Deportation Stigma and Re-migration"*, *Journal of Ethnic and Migration Studies* 2015;
- Refugee Support Network, *"After Return: Documenting the experiences of young people forcibly removed to Afghanistan"*, april 2016;
- NANSEN, *"Nood aan bescherming voor Afghaanse verwesterde vrouw"*, 2020;
- T. Klimstra & L. Van Doeselaar, *"Identity formation in adolescence and young adulthood"*, December 2017;
- Written Expert Opinion Dr. Anicée Van Engeland, *"Senior Lecturer in International Security at the Centre for International Security and Resilience of Cranfield University"*, 11 juni 2017;
- HUMAN RIGHTS Watch, *"Afghanistan, Economic Roots of the Humanitarian Crisis"*, 1 maart 2022;
- UNDP, *"Afghanistan: Socio-Economic Outlook 2021-2022. Averting a basic needs crisis"*
- Human Rights Watch, *"Biden Seeks to Seize Afghanistan's Assets"*, 11 februari 2022;
- TOLONews, *"Karzai Calls on Biden to Reverse Decision on Afghan Funds"*, 13 februari 2022;
- Pajhwok Afghan News, *"All frozen assets in US belong to Afghans: Karzai"*, 13 februari 2022;
- TOLONews, *"UN Cannot Access Aid Money in Afghan Banks: UNDP"*, 4 februari 2022;
- Pajhwok Afghan News, US, *"European envoys discuss rights, humanitarian situation with Taliban"*, 28 januari 2022;
- UNAMA, *"Briefing by Special Representative Deborah Lyons to the Security Council"*, 2 maart 2022;
- TOLONews, *"Lack of Coordination in Aid Distribution Criticized"*, 19 maart 2022;
- TOLONews, *"250 Families Given Basic Humanitarian Aid in Kabul"*, 5 maart 2022;
- Pajhwok Afghan News, *"IEA's half year: Achievements, opportunities and challenges"*, 17 februari 2022;
- Pajhwok Afghan News, *"Blinken to Taliban: Reform policies for recognition"*, 2 januari 2022;
- Pajhwok Afghan News, *"Russia wants Taliban to keep promises for recognition"*, 1 januari 2022;
- Foreign Policy, *"World Bank Freeze Leaves Afghanistan Bracing for Economic Impact"*, 1 april 2022;
- AL JAZEERA, *"Taliban orders Afghan women to cover their faces in public"*, 7 mei 2022;
- BBC, *"Taliban to force Afghan women to wear face veil"*, 7 mei 2022;
- AL JAZEERA, *"Afghan women deplore Taliban's new order to cover faces in public"*, 8 mei 2022;
- UN Security Council, *"Resolution 1988 (2011), S/RES/1988(2011)"*, 17 juni 2011;
- Pajhwok Afghan News, *"Iran rules out recognising Taliban govt"*, 3 januari 2022;
- Pajhwok Afghan News, *"Too early to recognise Taliban govt, says Russia"*, 2 februari 2022;
- TOLONews, *"West: No US Decision Yet on Recognition"*, 1 maart 2022;
- UN SECURITY COUNCIL, *"Afghanistan: le Conseil de sécurité proroge le régime de sanctions et le mandat de l'Équipe de surveillance du Comité 1988"*, 17 december 2021.

3. De aanvullende nota

3.1. Op 15 mei 2023 dient de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in waarin hij verwijst naar de volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- EUAA, *"COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments"* van 4 november 2022;
- EUAA, *"Country Guidance: Afghanistan"* van januari 2023;
- EUAA, *"Afghanistan Security Situation"* van augustus 2022;
- COI Focus Afghanistan, *"Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022"* van 23 september 2022;
- COI Focus Afghanistan, *"Veiligheidssituatie"* van 5 mei 2022;
- EASO, *"Afghanistan Country Focus"* van januari 2022;
- EUAA, *"Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city"* van augustus 2022;
- EASO, *"Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City"* van augustus 2020;
- EUAA *"Afghanistan: Targeting of individuals"* van augustus 2022.

3.2. Op 10 mei 2023 dient de verzoekende partij een aanvullende nota in waarmee zij de volgende elementen ter kennis wil brengen:

- Freedom House, *"A Needs Assessment Of Afghan Human Rights Defenders"*, januari 2023;
- Brookings Institution, *"Afghanistan in 2023: Taliban internal power struggles and militancy"*, 3 februari 2023;
- OHCHR, *"Afghanistan: Taliban's targeting of women and NGOs preventing delivery of life-saving assistance is deplorable, say UN experts"*, 30 december 2022;
- United Nations Security General: *"The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security"*, 27 February 2023;
- briefwisseling met Buitenlandse Zaken over de Afghaanse ambassade;
- attest van de Afghaanse Ambassade;
- Student at work 2022 en 2023;
- schermafbeelding SmartSchool – positieve evolutie afwezigheden.

3.2.1. de verzoekende partij verwijst onder meer naar en geeft de weblinks van de volgende rapporten en nieuwsartikelen :

- Freedom House, *"A Needs Assessment Of Afghan Human Rights Defenders"*, januari 2023;
- UN Women, *"Statement on Afghanistan by Sima Bahous, UN Under-Secretary-General and Executive Director of UN Women"*, 5 April 2023;
- Asia Pacific, *"Taliban tell UN women ban internal issue of Afghanistan"*, 14 April 2023;
- CNN, *"Male Afghan UN workers stay home in solidarity after Taliban bans female staff"*, 5 April 2023.

3.3. Tijdens de terechtzitting van 22 mei 2023 legt de verzoekende partij de volgende stukken neer:

- recente water- en elektriciteitsrekeningen van haar familie in Pakistan.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *"een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie"* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. Over de procedurele noden

5.1. Artikel 48/9, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *"De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk."*

5.2. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat: *“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.*

Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Deze motieven worden op geen enkele wijze betwist door de verzoekende partij. Gelet op voorgaande, heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat de rechten van de verzoekende partij in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat zij kan voldoen aan haar verplichtingen.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

6.1. De Raad merkt op dat de verwerende partij op grond van artikel 4.2 van de richtlijn 2011/95/EU, zoals omgezet in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, mag verlangen dat verzoeker verklaringen en documentatie ter staving van zijn nationaliteit, identiteit, inclusief zijn geboorteplaats en *“land(en) en plaats(en) van eerder verblijf”* voorlegt. De verplichting om mee te werken aan de vaststelling van de plaatsen van eerder verblijf, houdt niet in dat verzoeker het bewijs moet leveren *“recent en rechtstreeks”* uit een bepaalde regio te komen alvorens hij in een lidstaat zijn verzoek om internationale bescherming indient.

Wel kan van verzoeker worden verwacht dat hij duidelijkheid schept over zijn geboorteplaats en zijn verschillende verblijfplaatsen in Afghanistan, zowel de eerdere als laatste verblijfplaatsen, zodat zijn werkelijke regio van herkomst kan worden bepaald. Het bepalen van de werkelijke regio van herkomst is des te meer van belang wanneer deze streek de plaats is waar verzoeker de bron van zijn vrees of ernstige schade situeert. Het is dan immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zullen worden onderzocht. Hierbij merkt de Raad op dat de geboorteplaats en eerdere verblijfplaatsen in Afghanistan, enerzijds niet steeds noodzakelijk de werkelijke regio van herkomst vormen, maar anderzijds wel indicatief kunnen zijn bij het bepalen van de regio ten aanzien van waarvan het risico dient te worden beoordeeld.

Het komt de commissaris-generaal en bijgevolg ook de Raad toe te beoordelen of uit het geheel van voorgelegde documenten en verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de verzoeker om internationale bescherming de nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst voldoende aantoonst. Indien de commissaris-generaal of de Raad van oordeel is dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van het verzoek ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio dient te gebeuren, komt het hen toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die hen tot een dergelijke conclusie leiden adequaat uiteen te zetten.

Indien commissaris-generaal of de Raad van oordeel is dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de verzoeker om internationale bescherming of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kunnen overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming, is het eveneens hun plicht om de redenen die hen tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

6.2. *In casu* wordt de Afghaanse nationaliteit van de verzoekende partij niet betwist. De verzoekende partij heeft verder een begin van bewijs voorgelegd dat een verblijf in Pakistan aantoonst namelijk foto's van *Proof of Registration cards* van haar en haar gezin, verschillende schooldocumenten van de IQRA-school in Pakistan en verschillende privéfoto's van haar gezin waarvan ze beweert dat ze aan de Faisal moskee in Pakistan genomen zijn. Tijdens de terechtzitting voegt ze ook water- en elektriciteitsrekeningen toe van haar familie in Pakistan.

In het verzoekschrift stelt de verzoekende partij en ze herhaalt dit tevens tijdens de terechtzitting dat ze over haar herkomst heeft gelogen. Ze stelt, ondanks haar Afghaanse nationaliteit, nog nooit in Afghanistan te zijn geweest en sinds haar geboorte in Pakistan te verblijven. Ze meent te beseffen dat ze in de fout is geweest en dat ze nooit had mogen liegen over het feit dat ze in Afghanistan heeft gewoond. Ze verklaart niet te willen goedpraten wat ze deed maar vraagt op zijn minst begrip voor het feit dat ze erg jong is, niet vertrouwd is met de asielpcedure en dat er binnen de Afghaanse gemeenschap verschillende hardnekkige geruchten, die stellen dat men rechtstreeks uit Afghanistan dient te komen om aanspraak te maken op een beschermingsstatuut, de ronde doen waaraan ze gevolg heeft gegeven.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt inderdaad dat de verzoekende partij minderjarig was bij aankomst in België en op heden nog steeds minderjarig is. Op 23 december 2021 stelt de Federale Overheidsdienst Justitie een voogd voor de verzoekende partij aan. De verzoekende partij is geboren in 2006 en is dus op heden 17 jaar oud. Verder voegt ze verschillende documenten toe aan het verzoekschrift en de aanvullende nota waarmee ze eventueel een (toegeschreven) verwestering in haar hoofde wil aanvoeren.

De commissaris-generaal schikt zich in de terechtzitting naar de wijsheid van de Raad.

6.3. De verzoekende partij stelt in het verzoekschrift dat ze niet kan terugkeren naar Afghanistan wegens een (toegeschreven) verwestering. In dit verband verwijst de verzoekende partij onder andere naar haar schoollopen, haar jonge leeftijd bij aankomst in België, de duur van haar verblijf in België, alsook haar hobby's en haar studentenjob. Alsook brengt ze de verklaringen van twee leerlingenbegeleiders en haar buddy bij.

6.4. Om het risico op vervolging beter te kunnen inschatten, is het van belang zicht te krijgen op de huidige 'geldende normen' in de Afghaanse samenleving voor personen met verzoekers profiel en het handhavingsbeleid ervan.

Op basis van de objectieve landeninformatie, die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, kan volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO *Afghanistan Country Focus* januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft *de-facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht. (EASO *"Afghanistan Country Focus"*, januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA *"Afghanistan security situation"* augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van *"wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing"*, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA *"Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022"*, p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "Policing

Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban's second Emirate", van 15 juni 2022 in EUAA "Afghanistan security situation" augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat betreft "zina"– d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("Ministry of Communications and Information Technology") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "immorele inhoud" te beperken. (EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan – taliban's impact on the population, June 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, Afghanistan targeting of individuals).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, "Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada", 8 December 2021 in EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan,

evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA “Guidance Note” van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query “Afghan nationals perceived as ‘Westernised’”, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

(i) personen “die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(ii) personen die “verwesterd” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn. Er dient sprake te zijn van kenmerken of overtuigingen die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z, punten 70-71). Evenmin zal elke Afghaan die terugkeert uit Europa een verwestering worden toegedicht omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) van 28 juni 2011, par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid “to play the game”. Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij daadwerkelijk is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van “zina” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus worden de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijgetreden (EUAA, “Country guidance: Afghanistan” januari 2023, p. 21 en 72-79).

6.5. De verzoekende partij legt heden nieuwe verklaringen en elementen voor met betrekking tot haar herkomst, met name de plaatsen van eerder verblijf, die fundamentele wijzigingen betreffen ten aanzien van haar eerder verzoek om internationale bescherming en die verder grondig onderzoek behoeven. Weliswaar worden deze elementen, zoals verwerende partij terecht stelt tijdens de terechtzitting, nog steeds fragmentarisch aangereikt en stellen er zich nog veel vragen over het verblijf van de verzoekende partij in Pakistan, maar deze overstijgen de onderzoeksmogelijkheden die de Raad tot zijn beschikking heeft. Het gegeven dat de bewijswaarde van documenten relatief kan zijn omwille van een hoge graad van corruptie, heeft niet tot gevolg dat voormelde documenten in elk geval van elke bewijswaarde ontdaan zouden zijn en dat de inhoud daarvan niet verder moet worden onderzocht. De relativiteit van de bewijswaarde van documenten kan immers worden opgeheven indien deze gepaard gaan met coherente en geloofwaardige verklaringen. Gezien de grenzen van de ondervraging tijdens de terechtzitting en gelet op ontbreken van verdere mogelijkheden tot onderzoek van de voorgelegde elementen, kan de Raad in deze stand van zaken deze nieuwe gegevens niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep.

Daarenboven valt in de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 te lezen dat Afghanen die in Pakistan opgegroeid zijn doorgaans niet bekend zijn met Afghaanse normen en verwachtingen en een sterk accent kunnen hebben, waardoor ze herkenbaar zijn. De richtlijnen geven aan dat de behandelingen waaraan Afghanen geboren en getogen in Pakistan kunnen worden onderworpen, meestal niet kunnen worden gelijkgesteld met vervolging. In uitzonderlijke gevallen en rekening houdend met bijkomende individuele omstandigheden, kan er niettemin sprake zijn van vervolging (EUAA Country Guidance Afghanistan, januari 2023, p. 104).

In hoofde van de verzoekende partij kunnen een aantal individuele omstandigheden worden waargenomen. Zo is de verzoekende partij op heden nog steeds minderjarig en voegt ze verschillende documenten toe bij het verzoekschrift en de aanvullende nota die in haar hoofde zouden kunnen wijzen op een verwestering of een toegeschreven verwestering bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan.

6.6. Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoeker niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep.

Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 14 februari 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juli tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

de voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS